

Отже, незважаючи на стрімкий розвиток медіації як на законодавчому так і на науковому рівні, варто звернути увагу, що участь адвоката у даній процедурі володіє певними особливостями на які необхідно звернути увагу при її впровадженні та практичній реалізації[3].

1. Городецкий О. Адвокат-медіатор: коли виникає конфлікт інтересів. *Юридична газета online*. № 9. URL: <https://yur-gazeta.com/publications/practice/mizhnarodniy-arbitrazh>.

2. Правила адвокатської етики від 09.06.2017. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/n0003418-12#Text>.

3. Подковенко Т. О. Правова природа медіації. Україна в умовах реформування правової системи: сучасні реалії та міжнародний досвід : матеріали III Міжнародної науково-практ. конф. URL : <http://dspace.wunu.edu.ua/bitstream/316497/28613/1/59.PDF>.

Ілля РУБАН

курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів стратегічних розслідувань
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

д-р юрид. наук, проф. **Р. В. Миронок**
професор кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МЕДІАЦІЯ В АДМІНІСТРАТИВНОМУ ПРОЦЕСІ

Медіація – добровільна та конфіденційна процедура позасудового врегулювання спору (конфлікту). Медіація вже давно визнана одним із найважливіших елементів громадянського суспільства. На сьогодні сфера застосування медіації стає дедалі ширшою, проте в Україні її роль незаслужено принижуються.

Аналізуючи використання процедури посередництва для врегулювання суперечок в адміністративних справах, німецькі фахівці медіації роблять висновок про те, що для проведення процедури посередництва підходять адміністративні суперечки з такими характеристиками: якщо між сторонами можливе продовження взаємовідносин, наприклад, між власниками сусідніх земельних учасників; наявність проблем комунікації учасників конфлікту; якщо адміністративний орган має свободу вибору як альтернативи санкцій; якщо обставини конфлікту не підлягають розголошенню [1].

У межах процедури посередництва не можуть бути врегульовані конфлікти, що характеризуються такими ознаками: правопорушення може спричинити кримінальне покарання; мета судового процесу спрямована виключно на вирішення будь-якої правової проблеми; конфлікт можна вирішити лише шляхом процедури доказування.

Медіацію з адміністративних справ, зокрема щодо податкових спорів щодо застосованих раніше процедур. Результатом врегулювання спорів за такою категорією справ у 80 відсотків випадків знайдено взаємоприйнятне рішення. Тобто сторони дійшли згоди, і справу не потрібно було передавати до суду. Опитування сторін щодо ставлення до медіації показують, що приблизно 90 відсотків опитаних громадян говорять про те, що в подібних випадках воліли б знову пройти цю процедуру, а не звертатися до суду. Те саме визнають 67 відсотків податкових інспекторів. Додатковим аргументом на користь медіації є той факт, що послуга, яку пропонує податкова служба з медіації для суб'єктів, є безкоштовною та її фінансує бюджет [2].

Наприклад, в Україні склалося дві протилежні позиції. Прибічники однієї з них – позиції, що відкидає можливість використання примирних процедур у адміністративних справах, дотримуються думки, що у суперечці угоди з державними органами неможливі через специфіку адміністративних відносин сторін.

Значення також має правовий інструментарій примусу державних органів, поставлений ним законодавством для реалізації їхньої компетенції. У цілому нині

державні органи виступають у суспільних інтересах чи інтересах держави. Дотримання громадських інтересів не дозволяє допускати будь-якого компромісу з приватними інтересами. Зобов'язання публічного характеру безперечно та зміна умов їх виконання щодо окремої особи може розцінюватися як нерівність, що породжує, зобов'язаних осіб.

Процедура медіації не сприймається як єдиний, підпорядкований принципам тій чи іншій галузі права інститут, а є систему різних видів медіації: адміністративної медіації, комерційної медіації, трудової медіації, сімейної медіації, для яких повинні існувати та повинні бути розроблені власні принципи регулювання.

У світовій практиці існують кілька форм та способів проведення медіації та посередництва. Закон про медіацію передбачає лише найпростішу форму альтернативного врегулювання спорів [3].

Фахівці, які займаються проблемами медіації, на сьогодні виділяють такі види процедури медіації:

приватна модель, яка не може реалізовуватись у діяльності юрисдикційних органів, та інтегрована медіація як спеціальна процедура та форма діяльності юрисдикційних органів (судів, нотаріату, судових) приставів-виконавців), спрямована на примирення сторін у межах юридичного процесу. Крім того, фахівці говорять про необхідність існування комерційної медіації, судової медіації, обов'язкової медіації та інших видів медіації. Можна також виділити добровільну (договірну) медіацію та обов'язкову медіацію, професійну та непрофесійну медіацію.

1. Шинкар Т. І. Медіація – європейський досвід і потреба часу. *Правові, соціально-психологічні та інформаційні процеси державотворення в контексті євроінтеграції* : зб. матеріалів науково-прак. конф. Львів, 2016. С. 49–50.

2. Шинкар Т. І. Медіація – шлях до примирення. *Тенденції розвитку адміністративного права в Україні* : зб. тез Всеукраїнської науково-прак. конф. (м. Львів, 27 квітня 2017 р. : у 2-х ч. / відп. за вип. Н. П. Бортник. Київ : ПП «Комп'ютерний дизайн», 2017. Ч. 2. С. 122–127.

3. Шинкар Т. І. Зарубіжний досвід правового забезпечення медіації та можливість його використання в Україні. *Наше право*. 2016. № 2. С. 54–58.

Вікторія САВЩЕНКО

директор Навчально-наукового інституту
права та інноваційної освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ,
доктор юридичних наук,
кандидат педагогічних наук, доцент

Олександра ЯЦЕЧКО

здобувачка вищої освіти
Навчально-наукового інституту
права та інноваційної освіти
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

МЕДІАЦІЯ ЯК СПОСІБ ВИРІШЕННЯ КОНФЛІКТІВ У СІМ'Ї

Конфлікти – дуже поширене явище у родинах. Вони виникають через зіткнення протилежних поглядів. Конфлікти бувають дуже різні за походженням та змістом, тому іноді самотійно їх узгодити просто не можливо. Саме у таких ситуаціях доречно використовувати такий метод, як медіація.

Для того щоб краще зрозуміти сутність проблеми, потрібно зазначити сутність терміна «медіація». Медіація розглядається у наступних значеннях: як посередництво як метод діалектичного вирішення суперечностей між одиничним і загальним, людиною і природою, індивідом і суспільством, суб'єктом і об'єктом; посередництво, мирний спосіб вирішення суперечок за сприяння третьої сторони, яка безпосередньо не бере участі у суперечці [4]. Тобто сімейна медіація – це спосіб вирішення конфліктів у родині, за допомогою третьої сторони – медіатора, який є незацікавленою стороною та головною метою якого є знайдення рішень, які будуть захищати інтереси всіх сторін, цей процес